

**ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА ТАКТИКО-СПЕЦІАЛЬНОЇ
ТА ВОГНЕОЇ ПІДГОТОВКИ
КАФЕДРА СПЕЦІАЛЬНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ**

**СЛУЖБОВА ПІДГОТОВКА ЯК СИСТЕМА
ЗАХОДІВ, СПРЯМОВАНИХ НА
УДОСКОНАЛЕННЯ ЗНАНЬ, УМІНЬ ТА НАВИЧОК
ПРАЦІВНИКІВ *НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ***

МАТЕРІАЛИ КРУГЛОГО СТОЛУ

02 жовтня 2018 року

Одеса
2018

УДК 351.74:371.134:159.923

О - 64

Матеріали викладені у авторській редакції з незначними коректорськими правками.

Службова підготовка як система заходів, спрямованих на удосконалення знань, умінь та навичок працівників Національної поліції України: матеріали круглого столу, м.Одеса, 02 листопада 2018р. – Одеса: ОДУВС, 2018. – 209 с.

У цьому збірнику представлені дослідження науково-педагогічних працівників, практичних працівників правоохоронних органів, ад'юнкти, слухачі, студенти, курсанти. Всіх їх об'єднує спільне бажання – удосконалення знань, умінь та навичок в підрозділах Національної поліції України, сприяння становленню особистості професіонала, здатного до ефективної діяльності в складних, напружених та екстремальних умовах.

Сподіваємось, що обмін думками буде плідним і сприятиме удосконаленню підготовки поліцейських, досягнення високого рівня професіоналізму у всіх сферах практичної діяльності.

УДК 351.74:371.134:159.923

(С) ОДУВС, 2018

Аносенков А.А.,
Доцент кафедри АП та АП
факультету № 2 ОДУВС
кандидат юридичних наук, доцент

ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОВЕДЕННЯ МИРНИХ ЗІБРАНЬ В УКРАЇНІ

Право громадянина на висловлювання своїх політичних поглядів шляхом організації та проведення мирних зібрань є однією з ознак демократичної держави, мірилом готовності такої держави обґрунтовано відповідати на певні запитання та вимоги такої особи.

В Україні регулюванню сфери мирних зібрань притаманний високий ступінь невизначеності. Чимало питань, що виникають у процесі організації і проведення мирних зібрань, вирішуються з огляду на практику органів місцевого самоврядування, органів правопорядку та судів. Характерною особливістю українською системи є те, що ця практика має властивість змінюватись під час зміни політичної влади у державі.

На фундаментальному рівні право на мирні зібрання закріплене у статті 39 Конституції України, яка відповідає міжнародним зобов'язанням України за ст. 11 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та ст. 21 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права.

Норми про мирні зібрання є і в інших актах міжнародного права, які є частиною національного законодавства, зокрема, відповідно до ч. 1 ст. 30 Загальної декларації прав людини: «кожна людина має право на свободу мирних зборів та асоціацій» [2]. Це право конкретизоване в ст. 21 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, відповідно до якої визнається право на мирні зібрання і зазначається, що користування цим правом не підлягає ніяким обмеженням, крім тих, які застосовуються відповідно до закону і які є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах державної чи суспільної безпеки, громадського порядку, охорони

здоров'я та моральності населення або захисту прав і свобод інших осіб.

За ст. 64. Конституції України конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених основним законом. У ч.2 ст.39 Конституції України визначено, що обмеження щодо реалізації права на мирні зібрання може встановлюватися судом відповідно до закону і лише в інтересах національної безпеки та громадського порядку – з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей [1]. Це положення деталізується в Законі України «Про основи національної безпеки України». Згідно ст.1 вищезазначеного закону національна безпека – це захищеність життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави, за якої забезпечуються сталий розвиток суспільства, своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація реальних та потенційних загроз національним інтересам у сферах правоохоронної діяльності, боротьби з корупцією, прикордонної діяльності та оборони, міграційної політики, охорони здоров'я, освіти та науки, науково-технічної та інноваційної політики, культурного розвитку населення, забезпечення свободи слова та інформаційної безпеки, соціальної політики та пенсійного забезпечення тощо. Найважливішими об'єктами національної безпеки є людина і громадянин їхні конституційні права і свободи[4]. Здійснення повноважень щодо забезпечення законності, правопорядку, охорони прав, свобод і законних інтересів громадян під час проведення мирних зібрань Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» покладено на органи місцевого самоврядування. Так, відповідно до підпункту третього пункту "б" частини першої ст. 38 названого закону до відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належить вирішення відповідно до закону питань про проведення зборів, мітингів, маніфестацій і демонстрацій, спортивних, видовищних та інших масових заходів, здійснення контролю за забезпеченням при їх проведенні громадського порядку [3].

Чимало інших українських законів накладають обмеження на мирні зібрання щодо місця або часу їх проведення, а також щодо кола осіб, які мають право брати в них участь. Зокрема щодо часу Закони України «Про вибори народних депутатів України», «Про місцеві вибори», «Про всеукраїнський референдум» передбачають, що проведення мирних зібрань може бути однією з форм передвиборної

агітації.

Законом, що визначає процедуру обмеження права на свободу мирних зібрань в Україні, є Кодекс адміністративного судочинства. Зміни до Кодексу, які набули чинності 15 грудня 2017 року, зробили цю процедуру сприятливою для організаторів мирних зібрань. Зокрема, закон встановив обов'язок позивача (орган влади) вжити заходів для ознайомлення організаторів мирних зібрань зі змістом та додатками до позовної заяви про встановлення обмеження мирних зібрань, а також зобов'язав орган влади направити свого представника для особистої участі під час розгляду справи. Крім того, Кодекс адміністративного судочинства України передбачає спрощену процедуру оскарження дій або бездіяльності органів влади щодо створення перешкод у реалізації права на мирні зібрання.

У Національній стратегії у сфері прав людини, затвердженій Указом Президента України від 25 серпня 2015 року № 501/2015 [5], одним зі стратегічних напрямів визначено забезпечення свободи мирних зібрань та об'єднань, а однією з 26 системних проблем визначено відсутність якісного законодавства з питань мирних зібрань.

Ситуація, що склалась у державі, вказує на зростання кількості зібрань, метою проведення яких є висловлення певних поглядів на політичний чи економічний стан в державі, в т.ч. щодо питань, пов'язаних з виконання певних дій органами владних повноважень (прийняття судових рішень, вирішення питань ліцензування, позбавлення ліцензій тощо). З урахуванням цього об'єктивно є необхідність прийняття єдиного нормативно-правового акту, що врегулював би порядок проведення мирних зібрань в Україні.

На нашу думку, потрібно розробити за участю широкого кола представників громадськості та затвердити наказом МВС України із подальшою реєстрацією в Міністерстві юстиції України інструкцію щодо забезпечення правопорядку під час проведення мирних зібрань та масових заходів. Інструкція має враховувати рішення Європейського суду з прав людини та Керівні принципи зі свободи зібрань ОБСЄ/БДПЛ.

Література:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст.39

2. Загальна декларація прав людини. Прийнята і проголошена резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року // Голос України від 10.12.2008 – № 236

3. Про місцеве самоврядування в Україні. Закон України від 21 травня 1997 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1997, № 24. – Ст. 170.

4. Про основи національної безпеки України. Закон України від 19.06.2003 № 964-IV // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/964-15>

5. УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ №501/2015. Про затвердження Національної стратегії у сфері прав людини// <https://www.president.gov.ua/documents/5012015-19364>

ЗМІСТ

<i>ПЕРЕДМОВА</i>	3
Анісімов Д.О. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ КУРСАНТІВ ПЕРШОГО КУРСУ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ВНУТРІШНІХ СПРАВ	5
Аносенков А.А. ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОВЕДЕННЯ МИРНИХ ЗІБРАНЬ В УКРАЇНІ	7
Бахчеван Є.Ф. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СПЕЦІАЛЬНИМ ЕКІПРУВАННЯМ ОРГАНІВ ТА ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	10
Бабін.М.І, Геращенко О.С. РОЛЬ ТА МІСЦЕ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В ПРОТИДІЇ ТЕРОРИСТИЧНИМ ПРОЯВАМ В УКРАЇНІ	14
Бадьора С.М., Антоненко С.А. БАЗОВІ ТАКТИЧНІ ДІЇ ПРАЦІВНИКА ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ В СИТУАЦІЯХ ПРОТИДІЇ З БОКУ ЗЛОЧИНЦІВ	16
Белай С.В., Комісаров О.Г. ДОСЛІДЖЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ УГРУПУВАННЯ КОНТРДИВЕРСІЙНОЇ БОРОТЬБИ ОБ'ЄДНАНИХ СИЛ	3 22
Бурангулов А.В. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ПРОФЕСІЙНИХ ПЕРЕМОВНИКІВ ДЛЯ УЧАСТІ У ПРОВЕДЕННІ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ	24
Богуславський В.В., Анісімов Д.О. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ФІЗИЧНИХ ЯКОСТЕЙ КУРСАНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ПІД ВПЛИВОМ СИСТЕМИ КРОСФІТ ТРЕНУВАНЬ	28
Вайда Т.С. ВРАХУВАННЯ СПОСОБІВ ПРИПИНЕННЯ ПРАВОПОРУШЕНЬ ТА ЗВІЛЬНЕННЯ ЗАРУЧНИКІВ З ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ, ЗАХОПЛЕНОГО ЗЛОЧИНЦЯМИ, ЯК УМОВА УДОСКОНАЛЕННЯ СЛУЖБОВОЇ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	33
Вайда Т.С., Кузнєцов О.І. ПРЕВЕНТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЮРИДИЧНА КАТЕГОРІЯ: ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ПРЕВЕНТИВНИХ ЗАХОДІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ	44